

Bulimi - Bulimia

Bulimia nervosa er anfald af overspisning med efterfølgende sygelig regulering af vægten for ikke at tage på. Der er mange ydre fællestræk med anorexia nervosa i form af overdreven fokusering på spisning, mad, krop og vægt. Men hvor det ved anoreksi som regel lykkes den unge at bekæmpe trangen til mad, så opstår der ved bulimi tab af kontrol. Bulimikeren grovæder og kompenserer efterfølgende for kalorieindtaget med opkastning eller andre former for bevidst vægtregulering. Spiseanfaldene er ofte planlagte og finder sted i det skjulte, fordi de er ledsaget af skamfølelse. Der bruges mange penge på mad. Undertiden ødelægges økonomien, og nogle unge ser sig nødsaget til at stjæle.

Sygdommen starter ofte lidt senere end anoreksi, som mange har haft før bulimien. Tit har patienterne været syge i en del år, før de kommer i behandling. Hvor unge med anoreksi er undervægtige, er personer med bulimi ofte normalvægtige eller kun let under- eller overvægtige. Vægten i sig selv er ikke afgørende for sygdommens alvor.

Forud for sygdommen har der næsten altid været en slankekur af vekslende længde. Pigen indleder en adfærd med forsøg på vægttab gennem faste eller restriktioner af kalorieindtaget. På et tidspunkt taber pigen kontrollen over spisningen og grovæder - for efterfølgende at kompensere for kalorieindtaget med forskellige former for vægtrestriktioner.

De vægtregulerende tiltag kan have en række fysiske og psykiske følgevirkninger, f.eks. social isolation, depression, udvikling af tvangsprægede ritualer, tandskader og sår i mundvigene, store vægtsvingninger og forstyrret saltbalance.

Den psykologiske baggrund for sygdommen kan være et ønske om at få kontrol over et kaotisk indre, hvor andre veje til at løse problemerne ikke slår til. Problemerne opstår som følge af et stærkt ønske om et rent og perfekt liv holdt op imod et negativt selvbillede og forkerte/forbudte følelser. Det kan være vrede eller misundelse over, at andre er mere perfekte eller følelsen af ikke at være god nok. Grovæderiet dulmer og fortrænger de forbudte følelser.

Behandlingen foregår oftest som samtalebehandling, der kan finde sted i grupper, individuelt eller som familiesamtaler. Støtte til normalisering af spisning og vægt er vigtigt. Erfaringerne tyder på, at ambulante behandling er tilstrækkelig i de fleste tilfælde. Symptomerne kan eventuelt dæmpes med antidepressive medikamenter, men denne behandling bør kombineres med samtalebehandling.

Kontakt os, hvis du har lyst til at høre mere om bulimi eller dertil knyttede problemstillinger.